

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino
vred in v Mariboru s
pošiljanjem na dom
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četrť leta „ 1.—

Naročnina se pošilja
upravnistvu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice hšt. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Deležniki katol. tis-
kovnega društva do-
bivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Posamezni listi dobé
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede opoldne.

Štev. 33.

V Mariboru, dne 16. avgusta 1900.

Tečaj XXXIV.

Narodnjaki!

Podpirajte le slovenske
liste; darujte družbi sv. Ci-
rila in Metoda, slovenski šoli
v Mariboru in na Muti, ku-
pujte le pri naših trgovcih,
in obiskujte le narodne go-
stilne; pristopajte edino le
k našim slovensk. narodnim
društvom! Bodite zavedni!

Duhovščina in učiteljstvo.

Maribor, dne 14. avgusta.

Nihče ne more tajiti, da stoje vodilni
krogi »Zaveze avstrijskih jugoslovanskih učiteljskih društev«
vsaj v odločno liberalnem, ako že ne v jungovskem taboru.
Kljubu temu se nahaja v »Zavezi«
še tudi mnogo učiteljev, ki sicer nočejo nikakor veljati za liberalce,
še manj pa za jungovce, a da bi se pogumno postavili na katoliško stran,
to jim brani strah pred klerikalizmom. To se je pokazalo tudi na
zadnjem zborovanju »Zaveze«
v Mariboru. Ko je vsiljeval vodja ljubljanskih liberalcev,
dr. Tavčar učiteljem svoje liberalstvo, začelo se je mrmranje.
Ko pa je gospod Strmšek v svojem govoru omenjal učiteljskega delovanja
v verskem duhu in v slogi z duhovništvom, čulo se je med dobro-mislečim navzočim učiteljstvom
ploskanje. A ko je koj v drugem stavku na to omenjal, da nočejo sloge z duhovništvom,
kakor si jo misli klerikalizem, začelo se je vseobčno viharo ploskanje,
kojega je uprizorilo vse zbrano učiteljstvo. Strah pred klerikalizmom je torej,
kar brani mnogim gospodom učiteljem pokazati jasno svojo katoliško barvo.
Ker smo opazili med takimi učitelji ravno mnogo Štajarcev,
gotovo ni neumestno, ako se oglasi k temu poglavju naš list kot glasilo
vernega slovenskega ljudstva na Spodnjem Štajarskem.

Ne maramo razlagati po svoje besede klerikalizma, ampak vzeti hočemo besedo v pomenu, kojega so ji pripisovali učiteljski
govorniki na zadnjem zborovanju »Zaveze«
v Mariboru. Klerikalizem, tako se je razlagalo, je ona struja katoliške politike,
ki hoče z ozirom na učiteljstvo, da bi bili učitelji hlapci, sužnji duhovnikov,
sploh ljudje, s katerimi lahko duhovnik dela, kar hoče. Mi kar tukaj izjavljamo,
da smo tudi mi največji nasprotniki takega klerikalizma. In vemo, da tudi cerkev
obsoja taki klerikalizem, in da so tudi duhovniki nasprotniki takega klerikalizma.
Cerkev je bila, je in bo vedno nasprotnica klerikalizma v tem pomenu.
Mogoče pa je, naj govorimo odkrito, da se tu

ali tam pregreši kak duhovnik proti duhu in naukom katoliške cerkve, in da ravna nasproti učitelju, kakor bi bil učitelj v njegovi službi. Toda na pregrehi pojedincev ni kriva cerkev in ni kriv duhovniški stan v svoji celoti, ampak za to je odgovoren le posameznec. Saj se tudi to dejstvo ne more utajiti, da se nahajajo i učitelji, ki se vedejo sovražno in netaktno proti duhovništvu, vendar edino vsled tega še nihče ne bo celega učiteljskega stanu proglasil sovražnikom duhovniškega stanu.

Da cerkev ne želi, da bi učitelji bili hlapci duhovnikov, o tem pač nihče ne dvomi. Da pa tudi duhovništvo ne želi kaj tacega, naj navedemo dokaze. Stanovsko glasilo slovenske duhovščine je v Mariboru izhajajoči »Voditelj v bogoslovnih vedah«. Ta list piše v letošnjem letniku drugi številki: »Duhovnik mora biti v svojem občevanju nasproti učiteljem vedno ljubezniv.«
In na drugem mestu v isti številki istega letnika: »V osebnem občevanju mora duhovnik smatrati učitelja kot ravnopravnega souda človeške družbe in kot ravnopravnega soderžavljana. Ni samo nemodro in nelepo, ampak tudi nepravilno, ako bi se hotel duhovnik v zasebnem občevanju kazati kaj več, kakor pa učitelj.«
— Ali niso to dovolj jasne besede? Tako je pisalo glasilo slovenske duhovščine, in nihče ni ugovarjal taki pisavi. Ali je morda v teh besedah kaj govora, da morajo duhovniki smatrati učitelje svojim hlapcem? Ne, ampak priznava se popolna enakopravnost. Kdor torej pravi, da hočejo duhovniki imeti učitelje za sužnje, ta je lažnik, ta je obrekovalec duhovniškega stanu, ki hoče prepri med dvema tako važnima stanovoma, kakor sta duhovniški in učiteljski stan. Kakor smo rekli, mogoče je, da je kje kak netakten duhovnik, toda to ni program stanu, ampak k večjemu kakega posameznika. Klerikalizma, struje v katoliški politiki, ki bi hotela zatreti osebno učiteljsko svobodo, torej ni, in oni, ki govorijo in pišejo o takem klerikalizmu, so ali nevedneži ali zlobneži, ki hočejo razdvojiti duhovniški in učiteljski stan.

Dobromisleči spodnje-štajarski učitelji torej naj bodo brez strahu, kajti klerikalizma, kakor jim ga slikajo vodilni krogi okoli »Zaveze«, takega klerikalizma ni. Pridobiti Vas hočejo s takimi frazami le v svoj liberalni oziroma jungovski tabor.

Naj pomislijo naši spodnještajarski učitelji, ki so dobrega duha, še tudi to. Dočim zahtevajo »Zavezini«
prvaki, da se ne sme učiteljstvu od duhovništva skriviti niti las, pa pišejo v »Zavezinem«
glasilu »Učit. Tovaršu«
najsovrážnejše članke proti duhovništvu. Posebno se odlikujejo v tem »Zmesih«
pornografskega gsp. učitelja Rešetarja, in pa članki Karola (Dragotina) Svobode. Katoliški listi niti o jungovcih ne pišejo tako srdito, kakor Učiteljski Tovarš o duhovništvu sploh. To je jasen dokaz, da voditelji »Za-

veze«
nočejo samo boja proti takozvanemu klerikalizmu, ampak sploh boja proti celemu duhovništvu, in s tem posredno tudi proti veri. Njih program je, da se vesoljno slovensko učiteljstvo pritira v jungovski ali vsaj liberalni tabor.

Na zadnjem zborovanju »Zaveze«
v Mariboru smo videli, da še je mnogo spodnještajarskih učiteljev in učiteljic dobrega duha. K njim smo govorili danes kakor prijatelj k prijatelju. Katoliški politični krogi hočejo živeti v miru in slogi z našim slovenskim učiteljstvom, kajti mir in sloga sta nam v sedanjih bojih za naš narodni obstanek najnujnejša potreba. V ime dobre slovenske stvari torej prosimo naše učiteljstvo, naj se ne da po nekaterih tovariših, posebno po tovariših iz Kranjskega, zvabiti v liberalni in jungovski tabor, kajti klerikalizma, kakor ga slikajo ti gospodje, naše duhovništvo ne pozna in noče poznati. Duhovnik in učitelj naj delujeta skupno za verske in narodne blaginje našega vrlega slovenskega ljudstva!

Sadjarji pozor!

Ker je to leto povsodi v Spodnji Štajarski sadje posebno dobro obrodilo in bodo naši kmetje lahko napravili doma sadno pijačo, kakor tudi mnogo sadja prodali, je jako važno, da postopajo sadjarji enako, to se pravi, da so edini in se ne bodo cene sadju kazile. Da bode mogoče edino postopati, prosim vse sadjarje, posebno vse kmetijske zadruge in občinska predstojništva, da naznanijo meni in sicer takoj: 1.) koliko meterskih centov ima dotični kmet, zadruga ali občina skupaj prilično jabolk, hrušk, sliv ali češpelj; 2.) kakšne vrste je sad, ali namizni ali za prešo, ali kisl ali sladka jabolka; pri jabolkih naj se ime- nuje ime sadu, n. pr. mašance, zlate parmene, rajnete, ledrerce, ramhur ali kanada, trdika, voščenka itd., in 3.) poprečno ceno tako za namizni, kakor oni tolčni sad do prve železnike postaje postavljen. Takoj ko zvem poprečno množino in vrsto ter ceno sadja, bom naznanil vsem, kakšno ceno obljubujejo kupci. Dosedaj so mi znani kupci, kateri potrebujejo do 300 vagonov raznovrstnega sadja. Ako se posreči, da prodamo spodnje-štajarski sadjarji to leto naše sadje skupno, ter z lepim, poštenim blagom kupce zadovoljimo, potem nam drugokrat ne izostanejo.

Želim, da zvem, koliko je prilično to leto v Spodnji Štajarski sadja, kake vrste da je, da naznanim to kupcem in tako kupce s prodajalci direktno v kupčijo spravim, da izostane vsa mešetarija in se doseže za naš sad kolikor mogoče lepa cena. Vsaki kupec bode rajši kupil sadje, ko bo vedel, na tem in onem kolodvoru dobim toliko tega ali onega sadja, plačal bo rajši bolje, ker si prihrani časa in truda. Kmetovalci, torej pozor!

Ivan Kač.

Paberki za posojilnice.

I.

Kedaj more in sme začeti poslovati novo-ustanovljena posojilnica?

Osem dni po preteku prvega občnega zbora, če je izvoljen upravni odbor in nadzornišvo, ter ni prijavljen noben ugovor. — Kaj, ni treba čakati na odlok trgovskega sodišča? zaradi registriranja? V obče, gotovo da; a če se ne čaka, ni kaznjivo. Posojilničarji pri Sv. Duhu na O. V. volili so v ustavnem zboru odbornike 12. marca in že 25. istega meseca je poslovala posojilnica, odlok za registracijo dospel je še le julija istega leta. To pa so storili zato, da dejansko prehitijo nasprotnike, ki so tudi nameravali ustanovitev posojilnice. Francoski bi imenovali to: *fait accompli*. In kje bi bili potem vsi naši lepi vspehi, ko bi ne ravnali tako! Deželni (kot nadzorovalni odbor) ni nasprotoval, marveč naravnost dovolil v to na podlagi postave z dne 9. apr. 1873. D. Z. št. 70. § 8. ki se glasi: »Dokler ni vpisano v trgovski register, društva kakor takega še ni. Ako se pa v imenu društva posluje, predno je vpisano, odgovorni so delujoči osebno in nerazdelno«.

Odločno zanikujem, da bi v obče svetoval tako postopanje, redno naj se čaka le na odlok trgovskega sodišča; a objavil sem ta slučaj, morebiti nanesejo kje razmere, da je dobro bilo ga izvedeti.

II.

Kolkovanje uradnih potrdil posojilniških o vplačanih obrestih in vrnjenih posojilih.

Posojilnice, ki posojujejo na menice, navadno nimajo knjižic za društvenike. Odrezek menice je pobotnica o vrnjenem posojilu. Zadruga z neomejenim poroštvo pa izdajajo zadrugne knjižice s pravili, kjer se tudi uradno zapisuje vsakršno vplačevanje, zategadelj »se brez teh bukvic nič ne opravi«.

Zadružniki imajo pravico do pobotnice o vplačanih svotah in tu velja novo določilo postave z dne 11. febr. 1897. drž. zak. št. 57.: »gospodarskih zadrug in kmetijskih okrajnih posojilnic pobotnice o vplačanih obrestih in o celotno ali deloma vrnjenih posojilih, katere (pobotnice) se vpisujejo v zadrugne knjižice dolžnikov, so proste pristojbin (gebührenfrei)«. — Prej je bilo treba tudi v knjižicah kolkovati ta potrdila, če so bila polnomočna s pečatom, a ne priproste bilješke.

Naj posojilnice tedaj tudi v lastno varnost vsekakor vedno potrjujejo v knjižice uradno

(podpis načelnika, knjigovodje, enega odbornika) vsakršno vplačevanje. Ako bi pa kateri občinski zastop, krajni šolski svet itd. zahteval posebnega potrdila kot prilogo za svoj letni račun, naj se na to opozori, da velja za to zadrugna knjižica, da se izogne kolkovnim pristojbinam. F. S. Šegula.

Politični ogled.

Hvaležna vlada. Ko so Čehi začeli odločno nastopati proti sedanji vladi, se Slovenci niso upali popolnoma postaviti ob njih stran, ampak so cincali med vlado in Čehi. Sedaj jim vlada izkazuje hvaležnost. Pred kratkim je bil imenovan višji pravdnikom za slovenske pokrajine trd Nemec, sedaj pa so prišla imenovanja Ekla, Bayerja in Sokola pri okrožnem sodišču v Celju. »Po njenih dejanjih bomo vlado sodili«, tako rekajo naši kratkovidni politiki ob nastopu vsake vlade, če tudi vidijo med ministri najhujše Nemce in najkosmatejše liberalce. Sedaj lahko sodijo Koerberjevo vlado po njenih dejanjih!

Slovenski odgovor. Nemški napadi na slovensko posest so postali v zadnjem času zopet gostejši in hujši. Povsod se nam vsiljujejo nemški ljudje in nemški jezik. Slovenci naj odgovarjajo na take dogodke z dejanji. Čim bolj se nam vsiljuje nemščina, tembolj častimo svoj materni jezik slovenski. Ne samo, da ne rabimo nikjer na slovenski zemlji nemščine, pustimo tudi ono otročjo dvojezičnost, ki jo opažamo tako pogosto med nami. Vsak pečat, vsak kuvert mora pri nekaterih imeti slovenski in nemški značaj! Tega ne dela noben drug narod razven mi Slovenci. Kakor da bi ne zaupali slovenščini, pristavimo ji povsodi še varuha. Pametni Slovenci, pustite dvojezičnost in pišite in govorite v sami slovenščini!

Grof Goluhovski je moral te dni k cesarju v Lšl. Politika tega grofa je v zadnjem času začela roditi slab sad. Avstrija je popolnoma izgubila vsak upliv na Srbijo, kar se je najjasneje pokazalo pri kraljevi poroki, ko je kralj napil samo ruskemu in francoskemu vladarju. Grof Goluhovski je tega sam kriv. Opiral se je vedno le na brezvestnega Milana ter bil nasprotnik prijateljstva med Rusijo in Srbijo.

Na Ogerskem se stranke pridno pripravljajo na nove volitve, ki bodo neki že to jesen, torej pred določenim časom. Katoliška stranka upa, da si bo pridobila novih poslanjskih mest.

Pogreb italijanskega kralja je bil zadnji četrtek. Truplo njegovo so položili v

Pantheon v Rimu. Na potu v Pantheon so se dogodili strašni prizori. Ko se je sprevod malo ustavil, se je začel grozen vik in krik med množico. Ljudje so mislili, da je vrgel kdo kako bombo med spremstvo kralja. Ljudstvo je začelo begati, kakor brez uma, pretrgalo je vojaški kordon, hitelo v stranske ulice. Črnogorski knez Nikola, kateri je mislil, da se hoče izvršiti napad na kralja, je potegnil sabljo, to so storili tudi drugi okoli njega stoječi generali. Ko je kralj videl, da je ta strah brez povoda, je ukazal, naj se sprevod pomika dalje. Ali to ni bilo mogoče, ker so se tudi konji splašili in so jih vodeči topničarji komaj brzdali. Ljudstvo je konečno spregledalo, da je bil strah brez povoda, ter začelo kralja burno pozdravljati. Nekaj ljudi je bilo poteptanih, ranjenih je mnogo, posebno otrok in žensk. Avstrijskega cesarja je zastopal pri pogrebu nadvojvoda Rajner.

Italijanski kralj Viktor Emanuel je dne 11. avgusta pred senatno zbornico in pred izvoljenimi poslanci prisegel na ustavo, na kar so mu prisegli poslanci zvestobo. Dne 12. avgusta pa je imel prestolni govor. Obljubljal je, da bo vladal v duhu očetovem, torej v liberalnem duhu. Vendar se čuje, da je sedanji kralj precej naklonjen katoliški cerkvi, in da ni nemogoče, da se prej ali slej spravi s sv. Očetom. Drugi zopet pravijo, da še bo hujši nego oče, ker bo nanj uplivala kraljica Jelica, ki je sicer prestopila h katoliški cerkvi, vendar ji ni tako udana kot dosedanja kraljica Margarita.

Obravnava proti Bresciju se bode vršila pred milanskimi porotniki in bode končana v enem dnevu. Brescija bo zagovarjal neki toskanski advokat, seveda ne iz lastnega nagiba, ampak imenovan od sodišča.

Rusko zunanjo politiko bo vodil po smrti grofa Muravieva njegov najzvestejši pomočnik grof Lamsdorf. Te dni je bil imenovan stalnim upraviteljem in voditeljem zunanjega ministerstva v Pragi. Grof Lamsdorf je neki bolj naklonjen krogom, ki se tudi nobene vojske ne bojijo, dočim je bil grof Muraviev za mir.

Angleški neuspehi v Južni Afriki so koncem desetega meseca te nesrečne vojske skoro bolj pogostni, kakor tedaj, ko so Buri razpolagali še z znatno, dobro organizovano armado. Blizu 220.000 mož broječa angleška armada se takorekoč kar trese pred le nekaj tisoči burskih bojnikov. Vzrokov za ta neprijetni angleški položaj je več, jeden prvih pa izredno slabo oskrbovanje angleških vojakov. V minulih dneh so imeli Angleži zopet nekaj takih neuspehov. Angleška posadka v Elandsriveru se je morala po deset-

Listek.

Dominik Čolnik,

rodoljub in veleposestnik v Slov. goricah.

Največi modroslovec starega veka Aristotel vprašan, kaj da je človek, odgovori: »Človek je vzgled slabosti, plen časa, igrača sreče, podoba nestanovitnosti, tehtnica zavisti in nesreče; ostalo pa sluz in žolč«. Res, trpek in oster nauk. Pa življenje in delovanje nekaterih ljudi je res pristna zagonetka... igrača sreče, izgled slabosti... Velja to tudi o Dominiku Čolniku, »kralju Slov. gor.«, svoje dni izglednemu kmetovalcu in buditelju Slovencev v gorenjem delu »malega Štajarja«.

Rodil se je Dominik 3. avgusta 1830. l. pri »sv. Treh kraljih« podružnici starodavne župnije sv. Benedikta. Hišo so po domače imenovali »pri Cvilaku«. Roditelji so mu bili Matija Čolnik in Katarina roj. Welzl. Bil je edini sin precej premožnih starišev. Nakupili so si ti pozneje veliko kmetijo in mlin v Ščavniški dolini, kar je bilo povod, da je Dominik ljudsko šolo obiskoval v bližnjih Apačah, župniji večinoma ležeči uže na pomemčenih tleh. Odraslega ljudski šoli pošljejo skrbni roditelji Dominika v Maribor na gim-

nazijo, kjer je dovršil četrta latinske šole. — Edini sin imovitih kmečkih ljudi, je bil Čolnik itak odločen za gospodarstvo; imel je pa tudi za to veselje, sosebo za živinorejo in sadjarstvo. Da bi se v tej stroki docela dobro izuril, ga pošlje oče v Ljubljano. V bližnji dotiki z dr. Jan. Bleiweisom, takratnim tajnikom v c. kr. kmetijski družbi in urednikom »Novic« se je nazval Dominik tistega milega, mirnega vedenja, ki ga je odlikovalo in prikupilo vsem, ki so ga poznali.

Po smrti svakovi pridobi oče Matija Čolnik veliko posestvo tik ostankov nekdanjega »Drvanjskega gradu« (Gut Triebein), ter se preseli s svojo obitelji v rodovito Drvanjsko dolino, oddaljeno do 3 klm. od župne cerkve sv. Benedikta.

Stari Čolnik je gospodaril modro in varčno. Leta so bila za gospodarstvo ugodna; umrje 9. julija 1856; udarila ga je kap. Zapustil je lepo posestvo v najboljšem stanu, kleti polne vina, žitnice zrnja. Vsled tega nepričakovane dogodka je bil Dominik primoran gospodarstvo prevzeti. Poroči se z bogato nevesto Ano rojeno Faneld-novo, doma iz sv. lenartške župnije. Ta mu prinese v hišo skrbne roke, blago srce, zraven tega pa še 24 tisoč gld. dote; po teh ugodnih slučajih je postal naš Dominik najpremožnejši po-

sestnik v sv. benedički župniji. Imenovali so ga sploh »kralja Slov. goric«.

»Kmetijska družba« v Ljubljani izvoli Dominika, da je vodil govedo iz kranjskega v parisko razstavo l. 1858. To ugodno prilžnost je porabil Čolnik vestno v svojo izobrazbo v kmetijski stroki. Na lastne oči se je prepričal o lepoti, blagostanju francoske dežele, kar mu je dobro služilo pri gospodarstvu. Od tamkaj si je prinesel sliko, po kateri je leta 1864 sezidal lep gradič v sredini svojega posestva za 18 tisoč gld. Hlevi jako prilično postavljeni, so stali okroglih pet tisočakov. »Novice« leta 1861 stran 363 pohvalno omenijo te stavbe. Druga za veliko gospodarstvo potrebna poslopja, viničarije, kozolec itd. so požrle 12 tisočakov.

Kljub velikemu premoženju Čolnikovemu pa so te stavbe bile vendar predrage. Od leta 1870 so nastopili za gospodarje kmetovalce trdi časi. Hud udarec zadene Čolnika, ko so viničarjevi otroci ogenj zatrosili; igrali so se z žvepljenkami na hlevu; strašen požar mu vpepeli hleve; tudi otroka sta pri tej nesreči zgorela. Čolnik pa je bil oškodovan za 8000 gld.

Bridkejša nesreča še zadene Čolnika, ko mu umrje žena Ana 28. septembra 1877, s katero je zgubil največjo podporo pri tako obširnem gospodarstvu. Tem udarcem naš

dnevem brezuspešnem odporu udati na milost in nemilost. Koliko je bilo teh mož, Roberts ne pove, ker še sploh noče naravnost povedati, da se je nesreča res pripetila. Mož se le boji, da je tako; njegova »bojazen« se je pa še vselej uresničila. Veliko preglavic povzroča Robertsu preskrbljevanje Pretorije z živežem, ker mu Buri vedno napadajo vlake. Poleg tega so opazili osem milj severno 500 Burov z dvema topovima, ki so na potu proti mestu. Roberts se pa tudi boji, da bodo tudi Buri v Pretoriji podpirali prodirajoče čete. Kdaj bo pač Roberts popolno ukrotil živahno bursko gibanje?

Vojska na Kitajskem. Prodiranje mejnarodnih čet dobro napreduje, in ako pojde tako dalje, bodo Evropejci koncem prihodnjega tedna že pred pekiškimi vrati. V dveh dneh so čete dospele do Yantsuna in s tem premerile že četrtino pota do Pekina. Kajpada morajo biti pripravljene še na mnoge in odločne odpore od strani Kitajcev, kar je pokazala ravno vroča bitka za Yangtsun, in skupna zmadaba bo dospela na svoj cilj precej oslabela, ako bodo Kitajci vstrajali pri dosednji odločnosti. — Osvojitev poslednje omenjenega kraja je za evropsko vojsko velike važnosti, ker imajo s tem v rokah važno železniško, vodno in cestno zvezo. — Svojeodobno mrtvim proglašeni Li-Hung-Čang bo sedaj jel posredovati mej vlado in velesilami. Dotično pooblastilo je baje že prejel. Njegov trud bo za sedaj popolno brezuspešen, ker velesile ne odnehajo, dokler v Pekinu ne dobe zahtevanega zadoščenja. Vrhovnim poveljnikom mejnarodnih čet je imenovan nemški grof Waldersee.

Dopisi.

Sv. Jurij ob Ščavnici. (Sodišče in davkarija.) Slišimo, da iščejo za sodišče v Gornji Radgoni pripravnega prostora, na kojem hočejo sezidati poslopje za sodišče in davkarijo. Mnogo modrih svetov se sliši v tem oziru. Radgončani bi seveda radi, da pridejo uradi v mesto. In ker meščanski upliv ni majhen, ne bilo bi niti tako čudno, ako se ugotovi njih želja. Toda temu moramo mi v okraju najodločneje ugovarjati. Mi ne bomo hodili v mesto, v drug politični okraj, posebno pa še ne v tako nemško gnezdo, kakor je Radgona. Najbolj pametno bi bilo, ako se preмести sodišče in davkarski urad k Sv. Juriju ob Ščavnici. Tamkaj je prostora dovolj, da se postavi novo poslopje. Mi Jurjevčani imamo pravico zahtevati urade pri nas, kajti Jurjevčani in Ščavničarji smo najmoč-

Dominik ni bil kos; bil je primoran iskati denarne podpore in po nesreči pade v oderuške kremplje. Nasledki te nesrečne odločitve so se kmalu prikazali. Uže leta 1878. je prejel tako imovita kmetija tako tičala v dolgovih, da mu je bilo vse po gospodski prodano in slednjič je dobil isto v roke nek zagrizen Nemec iz Gradca. Res tužna nam majka! Na teh prostorih so se glasile od stotine in stotine rodoljubov — bil je naš Dominik nad vse gostoljuben — glasile so se iz prekrasnega stanovanja po prijazni dolini čestokrat slovenske pesmi, budilni rodoljubni glasovi na daleko in široko, in sedaj se je šopiril tam tujec, ki je smešil vse, kar je bilo in slovenskega. To veliko posestvo je od leta 1898. zopet v slovenskih rokah.

Dominik Čolnik je najel stanovanje, je zdravil živino ter se tako preživel. Rodnega kraja ni hotel zapustiti vrljub bridki usodi.

Dne 27. decembra 1893. se je vrnil po noči iz družbe znancev. Preden stopi v svojo sobo, pade v globoko klet, ktere duri so bile odprte, česar pa v temni noči ni zapazil, ter se ubije. Drugi dan so našli mrtvega v kleti. Najverjetnejše je, da mu je nek sovražnik kletne duri odprl, prek katerih je moral iti v svojo sobo. To pa sklepamo iz tega, ker v tisti kleti Dominik nič ni imel opraviti;

neji davkoplačevalci; naš okraj pa je tudi bolj obljuden nego okraj na ono stran Volfovega brega. Tista kopica ljudi, ki prebiva okoli Radgone, se bo že pripeljala k nam. Podnebje je pri nas tudi zdravo, stanovanj za uradnike je dovolj, in vse drugo bo se s časom že našlo in dalo. Upamo torej, da se ugodi naši želji.

Pišee. (Ni bilo hude toče.) V številki 31. »Slov. Gospodarja« je nekdo poročal, da je 30. malega srpana po vsem breskem okraju toča uničila vse pridelke, posebno pa vinograde; toda, hvala Bogu, ni celo tako resnica. Padala je toča med dežjem, a čisto mirno, brez viharja in redko; bila je mehka in drobna, padala je kakih 3 do 6 minut, pouzročila ni velike škode. Bog nas varuj še znanprej hudega vremena, potem bo v jeseni vesela trgatev. Pač pa so si nekateri tukajšnji vinogradniki napravili točo v svojih vinogradih in to s tem, da niso škropili, meneč, da ni potrebno več škropiti. Nekateri niso čisto nič škropili, nekateri pa prepozno; tistim je uničila strupena rosa skoro vse, grozdje je čisto velo in drobno, najbrž ne bo dozorelo. Sedaj je jasno dokazano tukaj pri nas, da kdor ne misli škropiti, naj tudi vinograda ne dela, ker brez škropljenja ne bo vinska trta celo nič rodila.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Sedemdesetletnica cesarjeva. Predno izide prihodnja številka našega lista, stopil bo naš presvitli vladar Franc Jožef I. v sedemdeseto leto svoje starosti. Že sedaj se delajo vsepovsodi obširne priprave, da se dne 18. avgusta slovesno proslavi ta velevažni dogodek. Mi pa že danes donášamo vladarju naše ljubljene Avstrije svoje najudanejšje čestitke ter kličemo: Bog ohrani, Bog obvari, nam cesarja, Avstrijo!

Našega mil. kneza in škofa je obiskal v ponedeljek tržaški škof, msgn. Andrej Šterk, ki se je delj časa mudil v Rogaški Slatini.

Poročil se je 13. t. m. pri Sv. Janžu na dravskem polju gospod dr. Franc Peitler, sodnijski pristav v Kozjem z gospico Marico Hren-ovo, hčerko tamošnjega nadučitelja. Čestitamo!

Osebna vest. Gosp. dr. Fran Jankovič, zdravnik v Konjicah je imenovan okrajnim zdravnikom v Kozjem.

V »Domovini« št. 63. beremo sledeče:

bila je prazna. A sodnijska preiskava ni mogla ničesar dognati. Vsled skrivnostne smrti je bil 10. januarja 1894 njegov grob odkopan, njegovo truplo sodnijsko razteleseno in preiskano; truplo je bilo tako, kakor ravno pokopanega; pa dokazati se nič ni moglo o načinu njegove smrti.

L. 1896. so mu prijatelji in znanci postavili kamenit spominek z napisom:

Dominik Čolnik, bivši veleposestnik, živinozdravnik in domoljub na Drvanji; * 3. avgusta 1830. † 27. decembra 1883. Naj mu sveti večna luč!

Blagonosno je uplival Čolnik — čeravno v tej stroki za se nesrečen — v gospodarskem oziru na okolico kot navdušen rodoljub za narodno probujo, daleč na okoli.

(Dalje prihodnjič.)

Smešničar.

Poročilo vojakovo. Vojak je moral prvič v boj. Oče in mati sta bila v skrbeh za njegovo življenje. Nekega dne jim pošlje novinec to-le pismo: »Ljubi oče in ljuba mati! Ne skrbite preveč za mene; jaz sem, hvala Bogu, zdrav in vesel, in naši častniki pravijo, da sovražnika ne dobimo še tako skoro. Ako bi pa bila volja božja, da bi moral umreti v boji, poročim vam to, kakor hitro

»Štajarc, giftna krota« in »Pettauer Zeitung« se hvalita, da imata med naročniki tudi ptujskega prosta č. g. Fleka. Ker to ni mogoče, da bi slovenski in še tako odlični duhoven podpiral lista, ki ravno tako napadata vero in cerkev, kakor narodnost, prosimo pojasnila, da zavrremo grde laži teh listov. Tako »Domovina!« — Enakega pojasnila bi prosil »Slov. Gospod.« iz ravno zgoraj navedenega uzroka.

V trajen Slomšekov spomin se je ustanovila na Ponikvi ljudska knjižnica in pa Slomškova ustanova za revne dijake.

Rogačko Slatino je zapustil Josip J. Strossmajer, škof djakovski in sremski. Pred odhodom so se mu poklonili še Slovenci in Hrvati. Sinček ljubljanskega meščana gosp. Druškoviča mu je poklonil ob tej priliki šopek ter mu zaklical v imenu Slovencev: »Srečno potuj in zopet se nam vrati!« Strossmajer bo slavil dne 8. sept. petdesetletnico svojega škofovanja. Hrvati bodo ta dan prirejali posebne slavnosti v znak hvaležnosti napram velikemu jugoslovanskemu škofu.

»Preljubo veselje, oj kje si doma?« Povej kje stanuješ, moj ljubček srca! No, za nedeljo dne 26. t. m. si ga je najela slovenjebistriška Čitalnica za celi dan in še pozno v noč. Tu se bo govorilo in pelo, popolna harmonizacija celjske narodne godbe bo med posameznimi točkami zibala srca naša v sladkih sanjah, tamburaši nas bodo navduševali kljubezni za narod in domovino, »krojač Fips« bo skrbel za smeh, Novak pa za naše telesne potrebe, saj konjiči so že priškrbljali ter pripeljali visokocenjenega, občečislana starega pohorjanca, ki je prelepo rumen, kot čisto zlato. Zato pa odbor Slovence vabi, če se Vam pit' ne gabi, le pridite v goste k nam, bomo dobre volje tam, saj najlepši to bo dan, za pohorjansko stran. Sicer ne bomo samo ene zapeli, vendar bomo prav veseli, kajti prijatelje bomo vabili, pa tudi sami ga bomo pili. Tam zadi za hišo pa že šotor stoji, je z venci obložen, da komaj drži; če solnce bo vroče, bo senco nam dal, če dež bo namakal, pod streho nas zbral. Zato pa kdorkoli leze ino gre, naj pride sam in še koga s seboj privede!

Smodnik je raztrgal ženo posestnika Polca v Spielfeldu, ko je šla z lučjo v klet, kjer je bil shranjen smodnik. Z lučjo je žena prišla preblizu sodu smodnika in se je užgal. Klet se je podrla in kamenje je zagreblo razmesarjeno nesrečnico.

Izlet na Menino priredita skupno kamniška in savinjska podružnica »Slov. planinskega društva« v nedeljo, dne 19. t. m. Odhod

mi bo mogoče, da boste za gotovo vedeli, ali sem živ ali mrtev.

Kaj je bolje? Ko pride vojak prvič v bitko, pade kar na tla, kakor bi bil močno ranjen. Ko zdravnik ne najde niti najmanjše rane, tedaj ga močno ošteje. »Oj, gospod doktor«, reče vojak, »ali ni bolje, da se vi zastonj jezite, nego da bi bil jaz ranjen?«

Pozabljivosti slabi nasledki. Ko izgubi Tirolec v bitki pri Kustoci obe nogi, reče mirno: »Prav se mi godi! Kolikokrat sem ljubemu Bogu priporočal dušo in telo, a teh prebitih nog sem vselej pozabil!«

Narobe šestka. Židovski oderuh je jemal od kristjana devet odstotkov obrestij. Stvar pride pred sodišče, in sodnik reče židu: »Znano vam je, da dovoljuje postava največ šest odstotkov. Kako se nekoč za tako oderuštvu opravičite pred Bogom?« — »Dovolite, gospod sodnik«, reče žid, »če gleda Bog iz nebes, vidi devetko vedno za šestko!«

Spekulacija. Gnali so tri žide iz mesta, da bi jih obesili. Ko pridejo k vešalom ter že vsem trem smrtni znoj rosi čelo, prinese kraljev odposlanec pomilostitev za jednega teh treh židov. Oni, kateremu je došla ta sreča, ostane mirno ob vešalih. Na vprašanje, zakaj ne gre domov, odgovori: »Čakam, da obesijo ona dva; morda kupim njiju obleko«

iz Kamnika ob 7. uri, iz Gornjega Grada ob 8. uri zjutraj, t. j. po prvi božji službi. Izletniki, ki gredo čez Vransko, tudi lahko odidejo od ondod še le ob 8. ali 9. uri. Dobro došel vsakdo! Število udeležnikov naj se naznani gosp. Kocbeku v Gornji Grad, da preskrbi pijačo; jedila naj vzame vsak seboj. Razgled z Menine je prekrasen in obširen. Turisti, ki hočejo ostati v nedeljo večer na planini, lahko v Gornjegrajski koči prenočujejo. Prostora je za čez 20 oseb. Nastopili bodo tudi pevci »kamniške Lire«, iz Ljubljane pridejo »Planinski piparji« in drugi. Tedaj: »Prid' vrh planin, nižave sin!

V Novicerkvi pri Vojniku je umrl dne 4. julija t. l. na svojem posestvu pesnik Iskrač-Frankolski. Ta mož je bil po poklicu kmet, a se je kot samouk visoko izobrazil. Izdal je pesniška dela: Veronika Deseniška in Petrovska Mati Božja.

Nesreča pri streljanju proti toči. V Veseniku na Štajarskem je pri streljanju proti toči zagnalo Fr. Pukla 38 korakov proč od strelne postaje. Pukel je precej poškodovan.

Gederovci na Ogerskem. Zopet so darovali sledeči gg. knjige in časnike ogerskim Slovincem: J. Muršec, kapelan veliko število. Samostan sv. Trojice v Slov. gor., M. Kletšah, mlinar na Koroškem, J. Janžekovič, kapelan. Iskrena zahvala!

Tatvina. V noči od 8. na 9. t. m. udri so neznani lopovi v prodajalno »Kmetijskega društva« v Leskovcu pri Ptujju ter pobrali precej blaga za obleke. Denar je bil varno shranjen, le nekaj drobca so dobili v pest.

Tečaj za učitelje meščanskih šol se odpre v Mariboru dne 24. septembra t. l. Sprejema se učiteljstvo, ki ima usposobljenost za javne ljudske šole, brez tega dokazila bo sprejem le izjemoma.

V Špitaliču je daroval včeraj dne 15. avgusta novo sv. mašo benediktinec č. o. L. Sivka. Propovedoval je ob tej priliki čast. g. profesor Josip Zidanšek.

Črničar. Z ozirom na naš gospodarstveni članek o črničarju v zadnji številki se nam poroča, da je moziški župnik Rodošek začel pripravljati črničarja šele, ko je poslanec Žičkar priobčil tozadevni članek v Mohorjevem koledarju, da je torej pridelovanje črničarja pripisati poučljivemu spisu Žičkarjevemu.

Bizeljsko učiteljstvo se še nahaja med onimi hvala Bogu, že redkimi prikaznimi, ki še vedno mislijo, da more Slovence le nemščina osrečiti. Kajti bizeljsko učiteljstvo se trudi na vse načine, da bi vtepolo otrokom mnogo nemščine v glavo. Upamo, da bodo vrli bizeljski narodnjaki storili potrebne korake, vsaj čas bi že bil!

Ogenj je uničil zadnji petek poslopja Jakoba Čučeka, Terezije Godec in Marije Bregant v Slivnici. Ogenj je povzročila strela. Ker je prišla od vseh krajev hitra pomoč, posrečilo se je ogenj omejiti.

Dvakratna prepoved. Mestni magistrat celjski naznanil je po plakatih, da se prepoveduje Slovincem za dne 15. avgusta vsak naroden znak na hišah ali kjer si že bodi. Nas bojazljivi magistrat pač vidi strahove tam, kjer jih ni. Dokler slavnost sama na sebi ni dovoljena, se mu ni treba bati, da bi se narodni znaki kje razobešali, ker bi bilo to nezmislno. Celjska fakinaža tudi nikakor ni hotela verjeti, da ne bode 15. avg. nič gostov prišlo, ktere bi bilo za ometati, ter je šla danes na kolodvor čakati tistih, kterih ni bilo.

Od Sv. Trojice v Haložah. Povodom razdelitve državne podpore revnim haloškim vinogradnikom si štejemo v dolžnost, javno iskreno zahvaliti vrlega poslanca, preč. gosp. Žičkarja, ki se je tolikanj trudil, da nam je pomoč izposloval. Ob tej priliki izražamo tudi skrbnemu poslancu jednoglasno svoje neomajno zupanje in velespoštovanje, in to tem bolj, čim bolj izvestni krogi, ki nimajo srca za prave kmetske koristi, tega pristnega kmetskega zastopnika nemilo gledajo, prezirajo ali celo po

listih napadajo. Mi poznamo svoje prijatelje, in teh se bomo držali vsaki čas. Bog živi vrlega poslanca Žičkarja! — Pri omenjeni razdelitvi obžalujemo le, da se ni od poklicanih faktorjev do cela uvaževala naša prošnja, ker tako bi bili, seveda v manjših svotah, skoro vsi potrebni podporo dobili, in vsi bi bili zadovoljni.

Slomšekova slavnost v Šmartnem pri Celji. Mnogoštevilni gostje zbrali so se preteklo nedeljo na Slomškovi slavnosti v Šmartnem v Rožni dolini. Prišli so gostje iz Celja, Vojnika, Žalca. Iz Celja došel je tudi korporativno Celjski Sokol ter naznanil svoj prihod z glasnim trobentanjem. Domačega ljudstva udeležilo se je pa menda vse do zadnjega te lepe slavnosti. Z največjo pazljivostjo poslušalo je ljudstvo govor čast. gospoda župnika iz Galicije, ki je temeljito in obširno opisal življenje in delovanje nepozabnega škofa Antona Martina Slomškega, tega največjega slovenskega rodoljuba. Bilo je nekaj čez vse ganljivega in častitljivega videti, kako nekako s svetim strahom je sledilo ljudstvo poljudnim besedam govornikovim. Res, tako se ne posluša opisovanje še tako gorečega ljubitelja naroda, ki pa je mogoče skrbel samo za časno srečo narodovo, ampak tako se posluša življenjepisa moža, angelja v človeški podobi, katerega prva skrb je bila svoj narod večno osrečiti; in to je bil naš Anton Martin Slomšek. Ko je slavnostni govornik končal, nastopil je domači gospod župnik in povdarjal, kako zasmeševanja vreden je človek, ki se baha s tujim jezikom, svojega pa zaničuje. V dokaz temu prednašal je dobro osoljeno pesem »Proklete grablje«, vzeto iz ranjkega šalivca Brenceljna. Smešno-duhovito predavanje je večkrat pretrgal neutešljiv smeh in odobravanje, kar jasno dokazuje, kako se je ljudstvu samemu nespameten in smešen zdel oni študent, katerega so morale grablje zopet naučiti materinščine. — Burki »Gluh mora biti« in »Prvikrat pri fotografu« so domači diletanti izborna prednašali. Dobro izvežban šmartinski pevski zbor, sestavljen iz krepkih kmetijskih fantov, je kaj lepo prednašal razne zборе. Najbolj je dopadal »Pogled v nedolžno oko«. Po vsporedu začelo se je petje na vseh koncih in krajih, in lahko rečemo, da je imela vsaka miza svoj pevski zbor, kateri so se kar med seboj skušali, kateri bode boljše in lepše zapel. Ko je priplula tiha noč s svojimi temnimi krili, začeli smo se gostje poslavljati od prijaznih narodnih Šmartincev, ter se polagoma odpravljati domov. Precejšnja družba Celjanov nam je med zadnjimi. Vozeči se v romantično-bledem mesečnem svitu, spominjali smo se z zadovoljnostjo lepe zabave. In vzbudila se nam je želja, naj bi se oglašile še druge vasi in trgi okoli Celja ter z vsakoletnimi vesellicami širili in krepili med ljudstvom sveži narodni duh. — Bog vas živi, vrli Šmartinčani!

»Štajerc« nima sreče. Tudi tukajšnji trgovec K. Pichler »pri novi frančiškanski cerkvi«, kateri prodaja svoje platno izključno le Slovincem naše okolice, tudi deli »giftno kroto« — »Štajerca« ljudem. Toda zadnjo soboto so jo s »Štajercem« skupili v tej prodajalnici. Prišel je zaveden kmet iz gornje-radgonskega okraja v to prodajalnico. Dali so mu Štajerca. Toda kmet odločno zavrne ta list, da so gospod trgovci in nemški (?) komiji kar ostrmeli. Da bi vsi Slovenci tako nastopali, kmalu bi trgovci ne upali vsiljevati našim ljudem ptujskega nemčurja v slovenski obleki.

Za celjski študentenhajm je hotel celjski Nemec pobirati tudi v Zagrebu. Toda zagrebški Hrvati so mu tako gorke povedali, da je kmalu izginil iz Zagreba in sedaj ni več duha ne sluha za njim.

Dvorni svetnik Šuklje je padel v veliko nemilost pri štajarskih Nemcih. — V Rušah pri Mariboru je namreč na postaji zahteval v slovenskem jeziku železniški vozni listek. Ker pa je železniški uradnik bil vsled tega nevoljen in zahteval naj govori Šuklje

v nemškem jeziku; naznanil ga je Šuklje pri ravnateljstvu in uradnik je bil prestavljen. Ta uradnik je z nemščino res daleč prišel!

Vitanjski Slovenci so dobili svojo gostilno s kegljiščem.

Vitanjske novosti. Dne 5. avgusta je vihrala z vitanjske kapelanije narodna zastava v pozdrav novodošlemu župniku č. g. Alojziju Arzenšku. Slovenski fantje so se s ponosom in veseljem ozirali na njo. Toda kmalu je izginila zastava. Kam neki? Na višji ukaz je prišel mož redu ter jo odstranil. In slovenski fantje so zrlili žalostno za njo ter se vpraševali: »Zakaj v našem trgu ne smejo vihrati slovenske zastave, a frankfurtarice pa smejo!«

Častna imenovanja. Č. o. Kalist Heric, gvardijan mariborskega frančiškanskega samostana je imenovan kn. šk. lavant. konzistor. svetnikom, vikarij č. o. Ludvik Wellenthal pa kn. šk. duh. svetovalec. Častitamo!

Posvečenje nove cerkve v Mariboru se je izvršilo v soboto. V nedeljo sta se blagoslovila stranska altara. Popoldne v nedeljo se je prenesla v slovesni procesiji čudodelna podoba Matere Milosti iz začasne cerkve v novo cerkev. Ta spoved je bil veličasten; udeležilo se ga je več tisoč ljudi. Posebno nežen utis je naredil pogled, kjer so šle v procesiji majhne deklice z lilijami in drugimi cveticami. Vsak dan prihajajo sedaj procesije v novo cerkev. V ponedeljek pridejo Slovenci iz dravske doline s posebnim vlakom. Prekmurci so prišli na Veliko Gospojnico v več procesijah v Maribor.

Duhovniške vesti. Č. gsp. vojaški kapelan Jakob Tajek je postal stalni učitelj na mariborski kadetni šoli. Častitamo! Umrl je dne 13. avgusta vsled srčne kapi župnik v Gomilici sekovske škofije, č. gsp. Martin Tomažič. Rodil se je pri Sv. Petru blizu Maribora in je vedno bil zvest svoji slovenski narodnosti. R. I. P.

Iz drugih krajev.

Evharistiški shod. V četrtek po katoliškem shodu, dne 13. sept. bo v Ljubljani evharistiški shod slovenskih duhovnikov, častilcev presv. Reš. Telesa. Vabila se razposiljajo.

Katoliški redovi na Francoskem. Francoski časnik »Verité« nam podaja sledeče številke: Na Francoskem je sedaj več kot 1200 redovnih samostanov. Ti poučujejo in vzgojujejo dva milijona mladine, za kar država ne potrosi niti beliča. Dalje se vzdržuje po teh samostanih nad 100.000 starih ljudij in do 60.000 sirot. V bolnišnicah se (po redovnih osebah) neguje okoli 250.000 bolnikov. Ko bi država morala vse te bolnišnice prevzeti v svojo oskrb, potrebovala bi na leto 100 milijonov frankov (t. j. tri milijarde frankov, kapitala). To so številke, ki pač glasno govoré, kako katoliška cerkev ublažuje tudi zemeljsko bol, ki pričajo, da premoženje cerkveno ni »mrtva roka«, da ima marveč država v cerkvi krepko oporo pri izvrševanju svoje naloge. Pač ne zasluži katoliška cerkev, da se toliko psuje — tudi pri nas.

Zrtve revščine. Pri novih zdravilih in načinih zdravljenja je treba učinek zdravil prej poskusiti. Prej so se k temu jemale živali, najčesče morski prašički. V Londonu pa take poskuse delajo na zdravih ljudeh. V enem letu pride na kliniko čez 1000 ljudi — revežev, ki pustijo v svoje telo štrkati razne strupe, zavživajo novih zdravil, pustijo se operirati — za denar, da ne bi umrli od lakote! Kaj človek vse ne stori iz revščine!

Orjaški hrast v Slavoniji. Brodska občina je hotela poslati na pariško svetovno razstavo hrast, ki gotovo nima na celim svetu sebi enakega, a zavoljo orjaške velikosti ni mogla ga odposlati. Hrast meri v premeru 3 metre in 10 ctm., in obseg znaša 60 kubnih metrov. Stroški za peljanje hrasta iz gozda na kolodvor znašajo 300 kron. Na kolodvoru se je pokazalo, da se orjak ne more naložiti na noben železnični voz. Hrast je star blizu 100 let.

Velika nesreča na železnici se je zgodila 12. t. m. nedaleč od Rima. Ker je vsled pokopa kralja Umberta bilo mnogo ljudi iz dežele v Rimu, priredilo je železnično vodstvo za odhajajoče posebne vlake, ki so s presledkom desetih minut zvečer odšli iz Rima. Proti Ankoni so bili naravnani trije vlaki. Toda nedaleč od Rima se prvemu vlaku pokvari zavorna naprava, in moral je vstaviti, da oskrbi popravo. V tem pridre drugi vlak in z vso silo udari v prvega. Da tretji vlak ni treil v drugega, hiteli so mu nekateri potniki nasproti ter s krikom opozorili strojevodjo na pretečo nesrečo. V nesreči je bilo 16 ljudi ubitih, okoli 100 ranjenih, 4 vozovi so popolnoma razrušeni, 2 močno poškodovana. V prvem vlaku se je peljal tudi ruski veliki knez Peter, ki je oženjen s črnogorsko kneginjo Milico, sestro italijanske kraljice. Zgodilo se velikemu knezu in njegovi soprogi ni nič. Italijanski kralj in kraljica sta se v vozu pripeljala na kraj nesreče ter tolazila ponesrečence.

Lakota v Indiji se je lakota razprostranila na 800.000 kvadr. kilometrov tako, da gladuje 10 milijonov ljudi. Uzrok lakote je velika suša in nje posledice, zlasti pa angleška vlada, katera ima vsako leto od Indije 720 milijonov dobička.

Šola, ki je veljala 8 milijonov rubljev. V Moskvi so zidali v spomin 25-letnega vladanja umrlega carja Aleksandra III. obrtniško šolo, ki se odpre na jesen. Poslopje je ogromno in se v njem nahaja mnogo oddelkov za razne stroke obrtnije. Za zidanje se je izdalo 8 milijonov rubljev.

Dima na železnicah ne bo več! Neki član glavnega ravnateljstva saških državnih železnic je iznašel napravo, ki skoro popolnoma odstranjuje nadležni dim na železnicah. Poskušnje z novo napravo so izborno izpale ter se je pokazalo, da železniški stroj na ta način prihrani mesečno najmanj 13.000 kg. premoga. Naprava velja za vsak stroj še ne 100 mark. Saške železnice bodo nove naprave veljale 150.000 mark, prihranile bodo pa na leto premoga za 4 milijone mark.

Sliko škofa Dobrile je izvršil akademski slikar Josip Dekleva v Celju. Slika je narejena v naravni velikosti. V rokav drži škof knjigo »Oče, budi volja tvoja«, ki se je toli omilila isterskemu ljudstvu.

Umor kralja Umberta in loterija. V Italiji se je pretekli teden milijone zastavilo na naslednje številke: 56 (kraljeva starost), 10 (ura umora) in pa 73 (umor kralja). Slučaj je hotel, da je v soboto bila zadeta samo številka 10, ostale številke pa so bile zadete le »pri piki«. Prišle so številke 55, 72 in 47. Italijanski loteristi so silno hudi, da se je loterija na tak način ponorčevala iz »svetih števil« in pograbila milijone dobička.

Izseljevanje v Ameriko. Ameriška uradna statistika poroča, da se je prve tri mesece tekočega leta iz Avstro-Ogerske v Ameriko izselilo 23.611 oseb, in sicer Hrvatov iz Hrvaške in Slavonije 2044, Mažarov 3513, Slovacov 7438, Nemcev 1209, Židov 3604, Rumunov 27, Rusinov 697, Italijanov 312, Srbov 17, Poljakov 4488, Čehov 240, iz Dalmacije, Bosne in Hercegovine 127. Minulo leto pa se je iz naše države izselilo v Ameriko 64.835 oseb, in sicer 39.859 moških in 24.676 ženskih. Po narodnosti je bilo največ Slovacov, dalje 4900 Mažarov, Nemcev 4314, Rusinov 1400, Hrvatov in Slovencev 8643. Največ Slovencev in Hrvatov izvabi v Ameriko znana tvrdka Nodari v Vidmu v Italiji. Oblastva naj bi pazila na te agente.

Društvene zadeve.

Slomšekova slavnost v Ljutomeru vršila se bode dne 8. septembra. Preložena je na ta dan, da se omogočijo nekatere druge slavnosti, ki so napovedane na 2. septembra. Slavnost se vrši ob vsakem vremenu. Pri slabem vremenu vrši se program v veliki telovadnici Franc Jožefove šole. Dne 9. sept.

bode velezanimiva vozna dirka na Cvenu pri Ljutomeru.

Na savinjski Triglav! Dne 30. t. m. priredi se dijaški izlet na savinjski Triglav, t. j. Mrzlica pri Žalcu, kjer se nahaja Hausenbichlerjeva koča, last slovenskega planinskega društva. Namen izleta je, praznovanje 70let. presvitlega cesarja in se bode v ta namen sestavil poseben vspeled, kateri se bode pozneje naznanil. Za sedaj se opozarjajo gg. abiturijenti in dijaki srednjih in visokih šol, naj bivajo kjerkoli v širni naši domovini, naj se udeležijo tega izleta, kjer bodejo vživali par blaženih ur v krasnem razgledu po divni naši domovini.

Čitalnica v Slov. Bistrici priredi v nedeljo dne 26. avgusta veliko Slomšekovo slavnost. Slavna posojilnica postavila je v ta namen šotor, tako da se bo vršila slovesnost ob vsakem vremenu. Svirala bode celjska narodna godba. Natančnejši vzpored objavi se prihodnjic.

Vabilo na veliko tombolo, katero priredi društvo »Gospodar« v Petrovčah dne 19. avgusta t. j. v nedeljo ob 4. uri popoldne v gostilni M. Kavčič-a v Petrovčah. Dobitki so jako raznovrstni in velike vrednosti in je pričakovati velikega zanimanja. Igralna tablica stane samo 15 kr. ali 30 vin. Čisti dobiček od tombole porabi se v nakup društvenega žitočistilnega stroja. Tombolo bodo kratkčasili domači pevci v mešanem in možkem zboru in bode iz prijaznosti sodeloval pevski zbor gotoveljskih fantov. Če bi takrat slučajno močno deževalo, vrši se tombola drugo nedeljo ob istej uri pri vsakem vremenu. Posebna vabila se ne bodo razpošiljala, zato vabi tem potom k prav obilnej vdeležbi naj-prijaznejše odbor.

Od Sv. Antona v Slov. gor. Dne 19. avgusta priredi tukajšno bralno društvo v čast stoletnice naše dike, našega narodnega buditelja Ant. Mart. Slomškega, sijajno veselico s petjem, govori in igrami. Domači in okoličani, pridite!

Vabilo k slavnosti, katera se priredi v proslavo Slomškove stoletnice, sedemdesetletnice Nj. Veličanstva, dne 19. t. m. ob 3. uri popoldne v Št. Andražu pri Velenji. Sodelovali bodo iz posebne prijaznosti tudi pevci in pevke iz Saleške doline. Vzpored: 1. Slovesne večernice ob 3. uri v župni cerkvi sv. Andreja. 2. Petje in deklamacije šolske mladine na slavnostnem prostoru pri Grmovšekovi gostilni. 3. Narodne pesmi, poje šaleški pevski zbor. 4. Tombola in prosta zabava. Čisti dobiček pri tomboli se bo obrnil za nakup učnih pripomočkov za tukajšnjo šolo.

V Št. Andražu pri Velenji priredi se 19. t. m. slavnost v spomin sedemdesetletnice Nj. Veličanstva, in stoletnice Slomškovega rojstva. Zanimanje za to sploh prvo ljudsko veselico je posebno v šaleški dolini živahno. Ako bo vreme ugodno, utegne se zbrati ta dan prav mnogo gostov v prijaznem Št. Andražu iz savinjske in šaleške doline.

Slomšekova slavnost priredi ormoška čitalnica v nedeljo, dne 26. avgusta 1900, na vrtu gsp. Andraža Kalchbrennerja v Ormoži z mnogovrstnim vspeledom. Začetek ob 1/2 5 uri popoldne. Vstopnina za osebo 1 K, za kmete 40 vin. Uljudno vabi ODBOR.

Gospodarske stvari.

Kaj s sadjem?

Tekoče leto naklonilo je sadjarjem večinoma obilega blagoslova. Ako čitamo poročila iz raznih dežel, uvidimo, da nismo samo pri nas tako obdarjeni, temveč sadjarji skoro cele Evrope. Iz tega sledi, da ne bode mnogo prometa s svežim sadjem, da bo vsled tega cena svežega sadja primeroma nizka. To velja o navadnem sadju, mej tem ko se bo skrbno izbrano fino namizno sadje zlasti po zimi vse eno primeroma dobro prodajalo, kajti baš

tacega se ne prideluje ravno preveč. Kaj pa storiti z ogromnimi množinami navadnega sadja? Sadjar naj kalkulira, da li bolje shaja pri primeroma nizkih cenah, katere se mu bodo ponujale za svežo sadje, ali da napravlja iz njega trajni proizvod, s katerimi lahko čaka ugodnejše trgovinske zveze. V večini slučajev bode slednje bolje kazalo. Pri naših razmerah pride najbolj v poštev napravljanje sadjevca. Z sušenjem bi se znalo sadje 2 do 4 kr. kilogram izkoristiti, pač je pa treba za to posebnih priprav, katere so pri nas primeroma še malo v rabi, sušenje se počasneje vrši, zahteva več dela in spretnosti, in pa za sušenje je porabno le zbrano, torej z večjimi stroški vkup spravljeno in čisto sadje. Za sadjevec porabimo lahko vse sadje sploh, pridelamo v kratkem času lahko veliko množino in izkoriščenje je tudi primeroma ugodno. Kdor je pripravljen za sušenje, naj tudi suši, sicer pa sadjevec.

Ker se bodo letos sadjarji veliko pečali z napravljanjem sadjevca, umestno je jih opozoriti že sedaj na važnejše okoliščine, katere naj že sedaj upoštevajo. V prvi vrsti naj skrbijo za snažno, zdravo pijačo. Posodo, katera je dvomljive dobrote, naj skušajo že sedaj pripraviti in sicer, da jo z mrzlo in boljše še tudi z vročo vodo dobro izperejo, potem pa dobro zažveplajo in tako žvepleno do časa porabe ohranijo. Prej ko se naliva mošt, naj se taka posoda na dnu s hladno vodo zopet izplahne.

V drugi vrsti naj poskrbijo sadjarji za primerno pripravo za drozganje. Dobre priprave prihranijo, ker naglo delajo, mnogo dela, kar je, v ožgled obilega dela, ki se bo v jeseni kopičilo, in pomanjkanje delavnih močij, velevažno. Dobre priprave pa tudi domorejo, da se mnogo več soka iz sadja dobi, nego ako sadje samo tolčemo ali ako ga drozgamo s slabejšimi stroji. Navadno dobivajo naši sadjarji po 30% soka iz sadja s pomočjo dobrih strojev za drozganje in z umnim postopanjem; zamorejo ga pa tudi 70% in še več dobiti. Dobri stroj se torej kmalu poplača.

Priporočljiv tak stroj bil bi za manje ali srednje razmere po načrtu Hehenheinskega sadnega mlina pripraven. Na doljnem Štajarskem imamo trgovino, ki take stroje prav solidno in dobro prodaje, in sicer Peter Majdič v Celju. Z ozirom na dobro delo, primeroma nizko ceno in pa radi potnine, popravil itd., naj bi sadjarji tam naročevali tak stroj, pa o pravem času in sicer že sedaj se tam zglašali, da imajo o pravem času že vse pripravljeno.

Ker ni vsak sadjar v stanu tak stroj kupiti, lahko se jih združi po več vkup, ki ga potem skupno porabijo. Tudi si lahko posamezni boljši gospodarji take stroje naročijo ter potem proti primerni odškodnini drugim izposojujejo. Obe stroki bodeta v tem slučaju lahko zadovoljni. Ako si kupi mali sadjar sam tak mlin, n. pr. za 52 gld., služil mu bo ta n. pr. za 6 gld. 50 kr. na leto, in sicer s 5% poprečnimi obrestmi in pa z 10% amortizacijo. Mali sadjar, ki mlin le par dni rabi in za njega na dan znabiti po 1 gld. plača, bo s tujim mlinom dosegel za 2 gld., kar doseže z lastnim za 6 gld. 50 kr. Izposojevalca pa na ta način mlin tudi izvrstno izplača. Sadjarji naj pa skušajo sadno pijačo dobro in stalno napraviti, da preobilico o ugodnem času tudi lahko v denar spravijo. V tej zadevi smo v naših krajih večinoma zelo na slabem in zaradi tega gre pa mnogo vrednostij v zgubo. Podučevalo se bode o porabi sadja v raznih krajih. Seveda pa to ni le ob nedeljah mogoče, kajti malo nedelj, pa mnogo pouka potrebnih krajev. Sadjarji naj bi torej, kadar se jim ponudi prilika za tak poduk, žrtvovali tudi ob delavnikih par ur. Stalna, bolja, za trgovino sposobna roba jim bode za primeroma majhno zamudo pri delu obilo poplačala. Nečitljivo.

Zidarje

za zidanje Radgonske vojašnice sprejme se takoj pri spodnjemu.

Družbo delavcev

za kopanje podzidja, ki sprejmo delo na akord sprejme stavbar

Dervušek Maribor.

Proda se

zavoljo odsotnosti gospodarja vila v Mariboru s 4 stanovanji, lepim vrtom, 10 let davka prosta, ali tudi zamenja za srednje posestvo na deželi. Več pove upravništvo »Slovenskega Gospodarja«.

Naznanilo!

Sadjerejem naznanjam da izdelujem mline za sadje muškat iz kamenitimi valarji. Blaž Korar, mizar v Goričici p. St. Jurij na juž. žel. 1-2

Trgovskega pomočnika

izurjenega v prodaji mešanega blaga sprejme takoj pod ugodnimi pogoji »Kmetijsko društvo«, kje? pove upravništvo. 1-2

Pozor! Trgovci! Pozor!

Obširni prostori večletne, dobro obiskovane trgovine z mešanim blagom v prijaznej Savinski dolini tikoma cerkve, pošte, železnične postaje, blizu velikih tovarn in premogokopov se dajo takoj pod ugodnimi pogoji v najem. Kje pove uredništvo tega lista. 1-3

Na prodaj

je hiša s trgovino, prodaja tobaka in pisemenih znamk blizo farne cerkve in šole, kateri želi šele začeti trgovino, je najbolj pripravno pa tudi za penzioniste. — Cena 3500 gld. Naslov pove ured.

Oklic!

Naznanja se, da se hočeta v zakon vzeti: premogar Franc Ratej, stanujoč v Rechlingshausenu na Vestfalskem, zakonski sin kmeta Janeza Ratej in Marije roj. Kovarič stanujoče v Konjicah in Ana Zorko brez posebnega obrta stanujoča v Recklinghausen-u, zakonska hči kmeta Jurija Zorko, ki je umrl v Konjicah in Katarine rojene Bračič, stanujoče v Konjicah. — Oklicati se morata v občini Recklinghausen in v Konjicah.

Mesto Rechlingshausen
dne 30. julija 1900.

Stanovski uradnik: Verštege.

Na drobno!

Na debelo!

P. Majdič

trgovina z železnino „MERKUR“

CELJE Graške ulice št. 12 CELJE

priporoča različne poljedelske stroje priznane najboljšega izdelka, kakor mlatilnice, slamoreznice, čistilnice za žito, mline za žito vejati, stiskalnice za sadje in grozdje itd.

Vedno velika zaloga cementa, najboljšega gornještajarskega železa, stavbenih potrebščin, traverz, okovov, samokolnic, poljskega orodja, kuhinjske priprave, štedilnikov, peči in sploh vsega v to stroko spadajočega blaga.

Cene zelo nizke.

Postrežba točna.

Sl. občinstvo vabimo najuljudneje si pri priliki ogledati našo trgovino in zalogo.

Vizitnice

priporoča tiskarna sv. Cirila v Mariboru. Velika izbira modernih črk. Cene nizke.

Svetinice in moleke

ima tudi tiskarna na prodaj različnih vrst.

Kupiti

želi malo hišo z nekaj orali zemlje

Franc Steskal,
Kepplerstrasse 41. II. Gradec.

Na prodaj

je brizgalnica, srednje velikosti, rabljena. Dobi se prav vredno zavoljo pomanjkanja prostora. Vpraša se naj pri gospe Barb. Muršec, posestnici v Strihovcu p. Egydi-Tunnel. 1

Glasovir!

Po ceni in dobro ohranjen, gosli (Amati) in mnogo raznih sekiric prodaja Vinko Skamlič v Cirkovcah pošta Pragarsko. 3-3

Dražba.

V nedeljo dne 26. avgusta popoldne ob treh se bode stara šola v Majšbergu po dražbi prodala. Dražbeni pogoji se znajo pri načelniku krajnega šolskega sveta gsp. Janezu Korže pregledati. — Opozori se, da mora vsak dražbenec 10% varščine pred začetkom dražbe položiti.

Krajni šolski svet Majšberg
dne 6. avgusta 1900.

Zahvala.

Prečastiti gosp. Martin Žekar, župnik v Studenicah so podarili za stavbo tukajšnje nove šole vsoto 10 K. in tukajšnjim ubogim 20 kron. Podpisani krajni šolski svet izreka blagodarnemu dobrotniku najsrčnejšo zahvalo.

Gosp. Hinkl, trgovec v Ptujju je podaril petim učenkam tukajšnje šole lepo obleko in se mu s tem izreka srčna zahvala. Priporoča se njegova trgovina občinstvu.

Krajni šolski svet Majšberg.

Proda se

v Mariboru pod ugodnimi pogoji hiša z velikim rodovitnim zelnjakom za 36.000 K. Vknjiženih je 14.000 K. Kje? pove upravništvo lista. 3-3

Živi

žlahtni lepi raki

vsaki dan sveži od lova.

Garantuje se da pridejo živi! — Voznine in mitnine prosto se pošiljajo v poštnih jebasih po 10 funt 80—100 porcijskih rakov velja samo gld. 2-10 60—80 velikanov z mastnimi škarjami samo gld. 2-65 40—50 izbranih »solo« rakov samo gld. 3-60 30—40 redkih velikih odličnih »solo« rakov gld. 4-20

— Postrežba točna! —

D. Goldstein,

Razpošiljalnica (Exp.-Haus) Podwoločyska na ruski meji. 8

Kot učenec

sprejme se mladenič v starosti od 16 let naprej, pri mlinu tvrde A. Jurca in sinovi v Ptujju.

Najčistejše olje

iz kostij napravljeno za šivalne stroje in kolesa (bicikle) v tovarni H. Morbius in Fils, Bazel (Švica).

Dobi se pri 5-26

R. Strasmayer-ju, puškarju v Mariboru.

V najem

želim vzeti hišo za trgovino, gostilno ali branjarijo. Ponudbe naj se pošljejo: Upravništvu »Slovenskega Gospodarja«. 1

Na prodaj!

dobra trgovina mešanega blaga, c. kr. prodaja tobaka, gostilna z zalogo žganja, obrtno poslopje s petimi sobami, 2 kleti z vsemi dotičnimi oddelki. Vse je v novem stanju, brez ali tudi z zeljšcem, po ugodnih pogojih na prodaj. — Jozefa Kusut Sv. Marjeta, na Dravskem p. 3-3

Jamčeno pristen
brinjevec in slivovko
v steklenicah po 1 in pol litra
prodaja
J. Belle, Kostanjevica
na Kranjskem.

Išče se

oskrbnica večja v gospodarstvu — za neko župnišče v prijaznem kraju. Čč. gg. duhovniki se prosijo tako »Slovenskemu Gospod.« naznaniti. 1

Sposobnega

in praktičnega vinogradnika (vincerja) iščem z najmanj 5osebami za svoj vinograd v Razvanju (Roswein) Amalija Lešnik. 1

Vožnje karte in tovarni listi v

AMERIKO

Kraljevi belgijski poštni parnik
Red Star Linie, Antwerpen
vozi naravnost v

Novi Jork in Filadelfijo.

Koncesijovana od visoke c. kr. avstr. vlade. — Natančna pojasnila daje:

Red Star Linie, Dunaj
IV. Wiednergürtel 20

ali pa 24

Anton Rebek v Ljubljani —
Kolodvorske ulice 34.

Julij Popper, Innsbruck —
Bahnstrasse 8.

Umetno-obrtna delavnica cerkvenih kamnoseških in podobarskih del

kamnoseka **J. F. PEYER-ja** priseženega
v Mariboru, izvedeneca

Kokoschneegg-Allee, Hilarinsstrasse, Carneristrasse.

Izdeluje altarje, prižnice, obhajilne mize, krstne kamene, okna, itd. itd.

Tudi prevzema mere prostorov za omenjene predmete, kakor tudi originalne načrte.

Posebno se bavi z napravo nagrobnih spomenikov. Prav velika zaloga dogotovljenih novih nagrobnih kamenov od peščenega kamena, mramorja, granita in sijenita.

Solidna postrežba in prav nizke cene.

27

Slomšekove „PRIDIGE OSNOVANE“

glavnih spisov šesta knjiga.

Ravnokar je dotiskana in se začne te dni razpošiljavati.

Obsega v srednji 8° za uvod: «Vaje cerkvene zgovornosti» str. 1—150. — Potem I. del «Pridige ob nedeljah» (50) str. 51—248; II. del «Pridige ob zapovedanih praznikih» (20) str. 251—306; III. del «Pridige ob cerkvenih godovih» (12) str. 309—348; IV. del «Pridige ob godovih svetnikov sploh» (communium sanctorum) (32) str. 351—450.

Skupaj 114 pridig izborne vsebine.

Cena broširani knjigi s poštnino je 4 K.

Dobiva se v „tiskarni sv. Cirila v Mariboru“ pa tudi po vseh drugih slovenskih bukvarnah.

Lepe podobice s črnim okvirom kot spominki za v molitev priporočene ranjke.

Primeren tisek na drugi strani oskrbimo hitro in lično.

100 kosov od 80 kr. do 1 gld. 80 kr.

K obilim naročilom se priporoča

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Cenjena gospodinja!

Ne dajte si vsiljevati drugih izdelkov cikorij, ampak zahtevajte povsod najboljši pridevek k pravej bobovi kavi, ki Vam bode gotovo ugajal, to je iz čiste cikorijske in sladove tvarine napravljena domača „Kava“ in „Sladna kava družbe sv. Cirila in Metoda.“

Dobiva se povsod.

23

Zaloga pri Ivan Jebačinu v Ljubljani.

Na prodaj

v Mariboru, Koroška ulica št. 116
hiša z 4 stanovanji, vodnjakom,
vrtom, njivo in gospodarsko po-
slopje.

3-4

Kdor hoče 400 mark²⁰

garantirano mesečno lahko
in pošteno zaslužiti? Naj
pošlje naslov z znamko:

V. 21 Annoncen - Exped.
K. F. Wojtan, Leipzig-Lnd.

Pozor!

Andrej Pollak, J. Sajovitza naslednik

trgovina s špecerijskim in drugim blagom pri »črnem psu«

Gradec, Annenstrasse 46,

vljudno naznanja, da prodaja izvrstne snovi za domačo pijačo z jabolčnim, hruškovim in vinskim okusom. (Belo, rudeče in muškatenovinskim okusom.) — Snovi so: I. vrsta po 8 gld., II. po 7 gld. in III. po 6 gld. — Snovi z vinskim okusom vseh vrst so 1 gld. dražje. — Pošiljam snovi od 50 litrov naprej. — Prašek za izboljšanje vina stane 40 in 60 kr., ovoji se najceneje zaračunijo. Zaloga 80% očetnega cveta z aromatom. 1 kg. tega cveta zadostuje za 40—50 litrov ter stane le 75 kr.

Prodaja sestave za rum in raznovrstna žganja. Za poskušnjo pošilja v najmanjših merah.

Pošilja le pod poštnim povzetjem in ako se denar naprej pošlje. Povsod se pridene potrebna navodila v slovenskem jeziku. Dopisuje se slovensko. Snovi so proste vsake strupene primesi. Pijača ne postane nikdar črna in je tem boljša, ako se delj časa hrani kar se bode vsaki naročnik sam prepričal.

Jos. Mursa na Krapji pri Ljutomeru

Odlikovan s častno diplomom l. 1895 na razstavi v Ptuj.

Na celem Jugoslovanskem edina izdelalnica cementnih

mozaik-ploč.

Tlak sestavljen iz takih ploč je enak pogrnenim umetno vezanim preprogam in je lepši in cenejši kot tlak iz klinker ali šamotnih ploč, ter skoro neomejene trpežnosti. Stopnice iz cementa, tudi brušene, imitacije mramorja in sijenita. Trše in lepše kot iz kamena. Cevi iz portland-cementa v dvanajstih velikostih od 5cm do 75cm v premeru. Cementne korita za svinje in studence, za jaslje, za govedo in konje. Strešnike iz cementa z dvojno zarezo in zgornjim obrobkom (Doppelfalzziegel mit Kopferschluss) z asfaltom impregnirani. Taki strešniki so skapčani na vseh štirih straneh, pripravljeni za zelo položne strehe. 13 komadov krije 1 □ m, ki tehtajo komaj 35 kg. — Ceniki zastoj in franko.

Filijala v Središči na Dr., zaloga: Radgona, Ljutomer.

Karol Tratnik,

izdelovatelj cerkvenega orodja in pa posode
stolne ulice št. 1. v Mariboru, Domgasse Nr. 1

Priporoča se preč. duhovščini

za naročila cerkvenih orodij:

monštranc, kelihov, ciborijev, lestencev,
križev, svečnikov, itd. v različnih zlogih,
katere prav lepo in trpežno izdeluje.

Staro cerkveno orodje prav dobro
popravljam, pozlatim ali posrebrim v ognji.

Za vse svoje izdelke jamčim, priznalna pisma naročnikom na razpolago.

Svoji k svojim.

V tiskarni sv. Cirila v Mariboru izšla je na
176 strani obsegajoča knjižica:

V Marijinem Celju.

Zgodovinske in potopisne črtice.

Spisal in izdal

s pridigami, katere je imel v Marijinem Celju,
Dr. Anton Medved, c. kr. profesor v Mariboru.

Cena knjižici 30 kr., po pošti 35 kr.

Fotografski zavod v Mariboru

je najstarejši

Henrika Krapeka,

v Fritsch-evi vili
Badgasse št. 11.

Dohod k vili skoz Grabengasse, Bad- in Fabriksgasse.
Zalagatelj c. kr. avstrijske uradniške zaveze.

Priporoča fotografska dela vsake vrste od medajlonove do
človeške velikosti, ter vse najboljše in najhitreje izvršuje.

Prodajalka

izurjena v trgovini mešanega blaga, ktera pa mora v prostem času opravljati tudi kuhinjska dela, se sprejme z 15. septembrom proti dobri plači. — Ponudbe naj se pošiljajo na upravištvo »Slov. Gospodarja«. 2-3

Dva in 2 učenca

iz boljših hiš, ki znata nemški in slovenski, sprejme v trgovino z mešanim blagom, dva učenca pa ze pekarsko obrt Adolf Eichberger, trgovec, Slivnica pri Sv. Jurju na j. žel. 1

Proda se

popolnoma

nov oltar

za jako nizko ceno.

Več se izve pri župnijskem uradu v Vojniku pri Celju. 1

Učenke-šivilje

katere se hočejo po najnovejšem in najpriprostejšem načinu, pravilno priučiti izdelovati ženska oblačila in risati kroje, sprejemajo se tudi v celo oskrb pri gospej 6

Antoniji Koren, šivilji v Mariboru Nagyjeva cesta 10, II.

Sprejme se

učenec

pri Matiji Hočevan, ključarju na Ragoznici pri Ptuj. 1

Kupiti si želim za sebe

malo gostilno z malim posestvom blizu okrajne ceste ali farne cerkve. Ponudbe naj se blagovolijo pošiljati, Francu Brglez, gostilničarju v Cecinjah p. Ponikva ob juž. žel. 1

Razne

uradne pečate

priporoča

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

Zaloga in posojilnica glasovirjev

Berte Volckmar,

državno izkušane učiteljice na glasovirju

v Mariboru, Gornjih gosposkih ulicah št. 54.

v pritličju nasproti c. kr. državne gimnazije

Priporoča svojo bogato zalogo

novih

glasovirjev

in

pijanin

s križnimi strunami,
(orehovo polituro, črni in ameriški orehov les)

kakor tudi

Harmonij

po evropskem in ameriškem seznamnem sestavu iz najboljših tovarn po tovarniških cenah.

Glasovirji „Ehrbar“!
jamči se pismeno. Plačuje se v obrokih. Stari glasovirji se zamenjavajo in prodajajo
Posojila po najnižji ceni.

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu
vsakovrstne podobice, molitvenike,
rožne vence, svetinjice, križce.

Velika knjiga z vzorci od navadnih do najfinejših podobic je v tiskarni na vpogled.

Spominki na prvo sv. obhajilo kos od 1 do 10 kr.

Rožne vence vsake velikosti in kakovosti prodajamo na drobno in debelo, rožne vence žalostne Matere Božje in preč. Spočetja itd. — Lepi križci so pa medeni ali niklasti za rožne vence, za kras na steno in posebno za častite duhovnike za sprevidenje bolnikov; križi s stojalcem, svetinjice različnih vrst.

Tiskarna ima v zalogi tiskovine za:

župnijske, občinske in politične urade, odvetnike in notarje, trgovce, hotele in gostilnice, posojilnice in zasebnike.

Naročila na lepake (vsake vrste in velikosti), poročne liste, osmrtnice, spominske liste, vizitke, tabele, knjige, časnike, dalje preskrbi za vsak uad ali zasebnike štampilje (pečate).

Vsako naročilo se izvrši hitro, lično in ceno.

Na prodaj!

Lepo posestvo z lepo zidano hišo, prostorno gospodarsko poslopje, nov svinjak, tri obokane kleti, tlačilnica, drvarnica, vodnjak za vsako potrebo. Proda se zavoljo pomanjkanja ljudi. Posestvo leži 10 minut od okrajne ceste in pol ure od farne cerkve sv. Lenarta, lep pašnik, njive, travniki, gozdi, vinograd, sadonosnik. Vsega vkup 32 oral. Cena se zve pri Janezu Zvajkar, posestniku v Zgor. Zerjavcih p. Sv. Lenart.

Proda se!

malo posestvo, obstoječe iz hiše, dveh njiv in travnika na Koblah pri Ločah takoj pod ugodnimi pogoji. Več pove lastnik Fr. Jereb, štacunar, za forštom pri Draževsi poste rest. Sv. Duh Loče.

Službo

pristavnika (majerja) z 2—3 delavnimi osebami odda kmetijska zadruga na Cvenu pri Ljutomeru. Imeti mora vsaj dobro ljudsko šolsko izobrazbo. Oskrbovati bo imel nekaj polja, ameriškansko trsnico, hmeljnik ter govejo živino. Taki, ki so obiskovali kak viničarski tečaj, imajo pa prednost. Plača po dogovoru. Nastopiti je službo s 1. novembrom.

Spretno točarico

sprejme

M. Stražil, Breg pri Ptuj.

Na prodaj lepa nova hiša, z vinsko trto in stavbenim prostorom. Lep prostor za trgovino. Naslov upravištvo.

Hiša in letovišče

s sadnim in zelenjavnim vrtom, vodnjakom z izvrstno vodo za vpokojeence zelo primerno je po primerni ceni na prodaj. Več pove Anton Merčun, Maribor, Weinbaugasse 1. 3

KUVERTE

s firmo priporoča

tiskarna sv. Cirila v Mariboru

Iz Etterjevega
sadnega
soka

dobljenega iz prirodnega sadja, ki je prost vsakih kemičnih primesij in se toraj ne sme zamenjati z umetnim sadnim sokom, napravi si lahko vsakdo z malimi stroški prav dobro, trpežno poživljajočo

Sadno

• pijačo •

10 litrov sadnega soka, ki se brez vsakega drugega dodatka zmeša s 100/130 litrov navadne vode, da po naravnem kisanju 110/140 litrov močne, čiste okrepčevalne jako zdrave in cenene

sadne

pijače.

Dobi se pri en gros-trgovcu A. Jurca in sinovi v Ptuj. — Viljem Etter, Sigmaring.

Dobi se še nadalje pri: G. Ketz v Mariboru, M. Ogorevcu v Konjicah, K. Sima v Poljčanah, A. Balantu v Oplotnici. 9